

SI G. FREGA, IPINAHIRAM SA L'ORÉAL

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 03

Tuwing Linggo ng umaga, madalas kaming magkita ni Giorgio — isang kaibigan at kasamahan, isang commercial manager sa isa sa pinakamalalaking kompanya sa mundo ng kosmetiko para sa kababaihan: L'ORÉAL.

Iyon ang paraan namin para manatiling malapit, para ikuwento sa isa't isa ang linggo, ang trabaho, saka pag-usapan ang mga kliyente sa pamilihan, at magpalitan ng biro tungkol sa kung anumang nangyari, habang umiinom ng mainit na kape sa bar.

Palakaibigan siya, laging nakangiti, laging mapang-uyam, ngunit may diwang hindi mapaamo — isang kagandahang-asal at pino na walang kapantay.

Laging may handa siyang biro, at hindi kailanman pabaya, isang ngiting kilala ng lahat na nagpapagaan sa loob ng bawat isa — gusto niyang sabihin na gumastos siya ng malaking halaga sa kanyang mga bagong ngipin, at kinailangan niyang i-insure ang mga iyon nang 25,000 euro, sakaling may hindi tumanggap nang maayos sa isa sa matatalas niyang biro at magpasyang pabagsakin ang mga iyon.

Tuwing magkasama kaming nagbebenta sa aming rehiyon, ang Calabria, malakas naming ipinapahayag sa bawat kliyente na kami ang pinakamaswerteng lalaking nabubuhay, nagtatrabaho para sa dalawang pinakamahusay na kompanya sa mundo, na nagbabayad sa amin ng malaking halaga para lang magsaya, hindi para magtrabaho — na laging nakaiinis sa sinumang nakikinig. Madalas

ay hindi sila naniniwala sa amin, ngunit iginagalang pa rin kami ng halos lahat.

Isang umaga ng Abril, sinabi niya sa akin: sa susunod na linggo, susunduin kita, magtatrabaho tayo sa Sicily, tatlong araw — huwag kang mag-alala, sagot na ang lahat, wala kang babayaran.

Alam na alam niyang hindi ko iyon teritoryo, kaya tinanong ko siya: ano ba'ng gagawin natin sa labas ng teritoryo?

Aba, sabi niya, sorpresa mo iyan — at baka sorpresa ko rin nang kaunti.

Lagi kang magiging si Frega ng Gillette, ngunit sa loob ng tatlong araw, magiging bisita ka ng kompanya sa field, sagot ng L'ORÉAL.

Ipapakita ko sa iyo ang kabilang mukha ng barya — isang pamilihang hindi mo kilala, na hindi mo pa nakikita, dahil hindi ka pa kailanman nakapasok dito, kung saan ang kababaihan ang pangunahing tauhan sa bawat pagbili, kasama ang lahat ng kanilang natatanging mga paraan.

Para sa akin, paraan din ito ng pagpapasalamat, sa dalawang taong pinagsamahan natin — alam kong kung wala ka, kung wala ang tulong mo at ang iyong kahandaan, ang iyong init at ang iyong mabuting asal, ang lahat ng bagay na gumagawa sa iyo bilang lalaki at kaibigang ikaw, malamang ay hindi na ako nakabalik sa trabaho, at baka hindi na rin nakabalik sa pamumuhay, pagkatapos ng Crohn's disease.

Nagpaubaya siya, sandali lang, isang patak ng luha — iyon ang unang beses na nakita ko siyang ganoon, hindi mapigilan ang damdamin.

Sinabi niyang tatlong araw kami sa Catania at isa sa Palermo, saka uuwi — itinuturing nila itong isang opisyal na pagsubok,

inaprubahan nang maaga ng kanyang sales management, na pumirma rito, at nais malaman ng lahat kung ano ang mangyayari at kung ano ang gagawin naming dalawa.

Pumayag ako nang walang pag-aatubili. Laging nagbibigay ng impormasyon ang mga kompanya, ngunit hindi sila kailanman nagbabahagi ng tunay na karanasan — at isa itong tunay na pagkakataong lumago.

Ikinuwento ko ito sa aking ama, at ngumiti siya at sinabi: patuloy kang gumagawa ng mga bagay na walang nakaaasahan — hindi lang iyan isang katangian, iyan si Ferdinando Frega.

Iyon ang paraan niya ng pagbibigay ng basbas. Dalawampung taon na niyang kilala si Giorgio at alam niyang may matututuhan ako — hindi lang niya alam kung ano.

Umuwi ako at may nakitang kakaiba ang aking asawa sa aking mukha at nagtanong kung ano ang problema. Ipinahiram nila ako sa L'Oréal nang tatlong araw, sabi ko, at mabilis niyang sagot: ikaw pa rin ang dating palabiro — kailan ka ba magseseryoso?

Sa araw ng pagbalik ko, ikukuwento ko sa iyo nang eksakto kung paano ito nangyari, sabi ko, at ikinuwento ko sa kanya ang buong salaysay. Sabi niya: ngayon ay malalagot ka — papasok ka sa mundo ng kababaihan sa ibang pinto kaysa sa nakasanayan mo. Gusto kong makita kung ano ang mangyayari.

Ferdinando